

20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου (†473). Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἄρτης (†1782).

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Ε υ φραι νθ ε ρη μος η ου τι κτθ σα ευ θυ μη
σον η ου κω δι νθ σα ο τι ε πλη θυ νε σοι τε

κνα α νηρ ε πι θυ μι ων των τῶ Πνευ μα τος εῦ σε
 βει α φυ τευ σας εγ κρα τει α εκ θε ψας εις α ρε
 των τε λει ο τη τα ταις αυ του ι κε σι αις Χρι στε
 ο Θε ος ει ρη νευ σον την ζω ην η μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α
 γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
 πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε
 νω σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
 η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον
 πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
 μω ω ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς
 ἐρήμοις διδαχαῖς, καταφωτίζων Εὐθύμειε, τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ
 προσιόντας σοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἐξ Αἰγύπτου ἤστραψας ὡς ἑσφόρος, καὶ τὸν κόσμον ἔλαμψας, ταῖς φαιναῖς σου ἀρεταῖς, ἡγλαῖσμένε Εὐθύμιε, πᾶσιν ἐκλάμψας, τὸ φῶς τῆς ἀσκήσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ σκέπῃ πάναγνε τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, τῷ φιλανθρώπῳ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰς φροντίδας τοῦ βίου ἀπαρνησάμενος, καὶ Ἀγγέλων τὸν βίον ἀναλαβόμενος, ἐγκρατεία τὴν ψυχὴν κατελάμπруνας· καὶ θαυμάτων ἐκ Θεοῦ, χάριν ἐδέξω δασιλῶς, Εὐθύμιε Θεοφόρε, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει πρὸς σὲ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν σου νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀληθῶς, τοὺς πάντας σῶζειν ὡς οὔσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, αἰὶ χρωμένη Θεοχαρίτωτε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν τὴν ὄντως τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβών, ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον μακάριε· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος Ὅσιε, Μοναζόντων ἐδείχθης, Διδάσκαλος ἔνθεος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, καὶ πρὸς γνῶσιν τῆς Πίστεως. Σημειοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος ς̣ Βου ς̣

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^θ ^χ αλλ α
^{Β8} αυ τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω
 σον Σω ω τη η η8 μ8 8

Ο^{Δι} ι μι σ8 8ν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι
 ι ι 8 8 ^θ ^χ ως ^{Πα} χο ο ο ο ο ο8 το ο ο
^Μ ο ος γαρ ^π ⁹ πυ υ ρι ι ι ι ι ^Ζ ⁸ ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^θ ^χ

Δ^{Β8} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^θ ^χ

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ^θ ^χ και κα α θα αρ σει ^Δ ⁸ ²
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται ^Δ ⁸ ²

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ'. (Ψαλμ. ριε').

Τ ι ι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι

ον ο θα να α τος τς Ο σι ου αυ του

Στίχ. α'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ πε ρι παν των ω ων

αν τα πε δω κε μοι

Τ ι ι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι

ου ο θα να α τος τϷ Ο σι ου αυ του

Στίχ. β'. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως
και εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι Ϸ ε πι ι κα λε σομαι

ι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι

ι ου ο θα να τος του Ο σι ου αυ τϷ Ϸ Ϸ Ϸ

Ϸ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἄμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (ια΄ 27-30).

(Ζήτηι τῇ Πέμπτῃ τῆς δ' ἑβδ. τοῦ Ματθαίου).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥοαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις του σθ Ο σι ι σ πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πάσα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψοντο α νο ο μη

μα α α μη

Ο Πα σι ι ι ε ε πα α α τερ Δι εις πα α α

σα αν τη η ην γην Δ εξηλθεν ο φθο ο ογγος των

κα το ο ορθω μα α τω ω ων σου Δι ω ων

εν τοις ου ρα α νοις Δ ευ ρες μι σθο ον τω ω ων κα μα

α τω ω ω ων σου Δ των δαι μονων ω λε σας τας

φα α α α λα α α αγ γας Δ των αγ γε ε λω ων ε

φθα α α σας τα α τα αγ μα α α α τα Δ των το ον

βι ι ον α με εμπτω ω ως ε ζη η λω ω ω ω

σας Δ παρ ρη σι α αν ε χων προς Χρι στο ο ον τον

Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον Δ

ει ρη η νην αι αι αι αι τη η η η σαι Δ των ται αις ψυ

χαι αι αις η η η η μω ω ω ω ων Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Τῆς Θεοτόκου, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς Γ',
καὶ τοῦ Ὁσίου οἱ δύο, ἄνευ εἰρμῶν εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλῆ εἰς Γ', τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμὸς. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐγγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου πρῶτος,
ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ·
οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς μετὰ τῶν Εἰρμῶν·
Ὅλβος πέφηνας γηγενῶν Εὐθύμιε.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος δ'. Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύεις τὴν κατήφειαν, τοῖς παραδόξως φύσασιν, ἐκ Θεοῦ ἐπαγγελθεῖς, καὶ πρὸ τοῦ τόκου σου δωρεά, εὐθυμίας φερώνυμος. (δίς)

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βοᾷ χαριστήριον, ἡ Ἐκκλησία Ὅσιε, δεξαμένη σε βλαστόν, ἐκ Θεοῦ εἰρηνικῆς, εὐθυμίας προάγγελον.

Τοῦ Ὁσίου Κανῶν δεύτερος,
ποίημα Θεοφάνους· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ταῖς σαῖς προσευχαῖς, παμμάκαρ, φῶς μοι νέμοις.
Ῥδὴ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς προσευχαῖς σου καὶ ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἐκδυσωπῶν τὸν Θεόν, τὸ σκοτεινὸν νέφος, τὸ τῆς ἀθυμίας μου, παμμάκαρ διασκέδασον, εὐθυμίας ὑπάρχων, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεως, τῷ Παμβασιλεῖ παριστάμενος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄλλος καθάπερ Σαμουὴλ θεόσδοτος, καὶ πρὸ συλλήψεως, ἀπαγγελθεὶς Πάτερ, πάσαις ἐναπέφηνας, ταῖς ἐκκλησίαις Ὅσιε, φερωνύμως τὴν κλήσιν, κατάλληλον ἐπαγόμενος, τῇ τῆς εὐθυμίας φαιδρότητι.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκετηρία καὶ δεήσει χρώμενοι, οἱ σοὶ γεννήτορες, πρὸς τὸν Θεὸν δῶρον, θεῖόν σε κομίζονται, καὶ φωτοφόρον βλάστημα, τῇ γεννήσει μηνύον, τῆς εὐσεβείας τὴν ἔλλαμψιν, καὶ τὸν τῆς αἰρέσεως ἔλεγχον.

Δόξα.

Σὺ ἐκ Παιδὸς καθιερώθης Ὅσιε, τῷ δεδωκότι Θεῷ· καὶ πρὸς αὐτὸν βλέπων, καὶ καθοδηγούμενος, ζωποιοῖς προστάγμασι, τοῖς αὐτοῦ Θεοφόρε, πρὸς ὕψος ἤρθης μετάρσιον, τὸ τῶν ἀρετῶν διὰ Πίστεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ Θεομητορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Τῆς Θεοτόκου. Ῥδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννητορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν

ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος δ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ ἡ τεκοῦσα, τὸ τῆς Ἄννης ζηλώσασα ὄσιον, ὡς τὸν πάλαι Σαμουήλ, θυσίαν ζῶσαν προσήγαγε, Θεῷ τῷ δοξάσαντι, καὶ πρὸ συλλήψεως. (δίς)

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Περιουσία, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης πυρούμενος, λογισμῷ πανευσεβεῖ, παθῶν ἐκράτησας Ὅσιε· διὸ θεία χάρις σοι, ἐπανεπαύσατο.

Ἔτερος. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ στειρώσεως τεχθεῖς, πνευματικῆς εὐκαρπίας, γεωργὸς πολυγονώτατος ὤφθης, τὰς ἀκάνθας ἐκτεμῶν, τῆς ἀσεβείας Ὅσιε, καὶ εὐσεβείας σπόρον, ἔνθεον καταβαλόμενος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερουργὸς ὑπερφυῶν, καὶ μυστικῶν θαυμάτων, Θεοφόρε γεγονῶς τοὺς ἀπίστους, προσενήνοχας Χριστῷ, θεοπρεπῶς πιστεύοντας, ταῖς διδαχαῖς σου Πάτερ, διδασκομένους τὰ κρείττονα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωφρονεστάτῳ λογισμῷ, καὶ εὐσεβεῖ κεχρημένος, τῶν ρευστῶν καὶ φθειρομένων αὐτίκα, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ τὴν τρυφὴν προέκρινας, δι' ἐγκρατείας ἄκρας, σάρκα νεκρώσας Εὐθύμιε.

Δόξα.

Πυρπολουμένη τῇ ψυχῇ, καὶ τετρωμένη τῷ πόθῳ, τοῦ Χριστοῦ τὰς πυριφλέκτους ἐνέδρας, τῶν δαιμόνων ἐκφυγῶν, τῇ δροσοβόλῳ χάριτι, κατελαμπρύνθης Πάτερ, σημειοφόρος γενόμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας, ἐπεσφράγισας τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ

τὰς αὐτῶν πληρώσαντα, θεηγορίας μόνη, εὐλογημένη Πανύμνητε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείας ἐλαίῳ τὴν τῆς ψυχῆς, ἐκπληρώσας λαμπάδα πνευματικῶς, ποθῶν τὴν ἀείφωτον, τοῦ Νυμφίου σου ἔλευσιν, προσευχαῖς ἀγρύπνοις, ἐτήρησας Ὅσιε, καὶ νυμφῶνι τούτου, εὐφραίνῃ μακάριε· ὅθεν ἐπαξίως, τὴν τρυφήν ἐκομίσω, τὴν ὄντως ἀείζωον, καὶ θαυμάτων ἐνέργειαν. Θεοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν δυσχερῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἢ κτίσις εὐρατο· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου Ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάθαρσον ἀμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως ψάλλωμεν, * Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος.

Οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ μαρτυρήσαντες.

Ἐκ ῥαθύμου καρδίας τὴν αἴνεσιν, πῶς προσοίσω ὁ ἄθλιος δέδοικα, καὶ ὑμνήσω τὸν μέγαν Εὐθύμιον; ἀλλὰ τούτου θαρρόν ταῖς δεήσεσιν, ἐν εὐθυμίᾳ καὶ σπουδῇ πολλῇ, τῇ ὠδῇ ἐγχειρήσω, καὶ πᾶσιν ἐξείπω αὐτοῦ τὴν πολιτείαν, καὶ τὴν γέννησιν, καὶ πῶς οἱ τούτου γονεῖς ἔψαλλον τό, * Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου

τοῦ μεγάλου. (†473)

Στίχ. Τί κοινὸν Εὐθύμιε σοὶ καὶ τῷ βίῳ;
Πρὸς Ἀγγέλους ἄπαιρε τοὺς ξένους βίου.
Λῆξε βίου Εὐθύμιος εἰκάδι ἠϋγένειος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰννᾶ, Πιννᾶ, καὶ Ῥιμμᾶ τῶν ἐν Σκυθία. (α' αἰ.)

Στίχ. Θάλψις δεχέσθω τοὺς Ἀθλητὰς τοῦ κρύους,
Ἰννᾶν, Πιννᾶν, Ῥιμμᾶν τε, τοὺς κρυσταλλίνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Βάσσου, Εὐσεβίου, Εὐτυχίου καὶ Βασιλίδου. (†303)

Στίχ. Χεῖρας Βάσσου τέμνουσι χεῖρες δημίων,
Χεῖρες βέβηλοι, χεῖρας ἡγιασμένας.
Τμηθεὶς πέλυξιν Εὐσέβιος πᾶν μέλος,
Τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν ἄτρωτος μένει.
Εὐτύχιον εἰς μέρη διεῖλον τρία,
Θείως Θεοῦ πρόσωπα τιμῶντα τρία.
Ἀπορῶραγῆναι μὴ θέλων Βασιλίδης,
Μοίρας Ἀθλητῶν, ἐρῶραγῆ τὴν γαστέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Θύρσου καὶ Ἀγνῆς, ὧν ἡ σύναξις τελεῖται πλησίον τῶν Ἑλενιανῶν. (ε' αἰ.)

Στίχ. Θύρσος σὺν Ἀγνῇ Χριστὸν ἠγαπηκότες,
Θάνατον ἠγάπησαν ἀσμένως πάνυ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Λέοντος τοῦ Μεγάλου, τοῦ καλουμένου Μακέλλη, Θρακός, ἐν ἔτει υνζ' (457) βασιλεύσαντος. (†474)

Στίχ. Ἄνακτα πιστὸν τὸν Λέοντα τὸν μέγαν,
Ἔστεψε Χριστὸς οὐρανοκράτωρ ἄναξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ μακαρίου Πέτρου τοῦ τελώνου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει. (~†530)

Στίχ. Καλεῖ σε Πέτρε Χριστὸς ἐκ τελωνίου,
Πρὸς ἀρετὴν πρίν, νῦν δὲ πρὸς τρυφὴν πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἄννης ἐν Ῥώμῃ.

Στίχ. Ἄννα ποθοῦσα τὸν νοητὸν Νυμφίον,
Αὐτῷ προσῆλθε διὰ τοῦ μαρτυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φαβιανοῦ, πάπα Ῥώμης. (†250)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Μολάγγα (Molagga, Laicin), ἀκολούθου τοῦ ἁγίου Δαβίδ ἐν Οὐαλία, εἶτα κτίτορος μονῆς ἐν Φουλαχμίνῃ (Fulachmhin, Fermoy), ἐν Ἰρλανδία. (†655)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Φεσίνου (Féchin), κτίτορος μονῆς ἐν Φόρε (Fore) τῆς Ἰρλανδίας. (†665)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Μαύρου (Maurus), ἡγουμένου τῆς βασιλικῆς τοῦ ἁγίου Ἀπολλιναρίου ἐν Ῥαβέννη καὶ ὑστερον ἐπισκόπου Σεσένης (Cesena) ἐν Ἰταλία. (†946)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λαυρεντίου τοῦ ἐγκλειστοῦ τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιγ'-ιδ' αἰ.)

Στίχ. Λαύρας τὸν Λαυρέντιον ἀνευφημοῦμεν,
Ἐγκλεισμῷ συγκλείσαντα ἅπαντα πάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ σιωπηλοῦ τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιδ' αἰ.)

Στίχ. Εὐθυμίας πρόξενος ἡ γῆθεν ἄρσις,
Εὐθυμίῳ πέφυκεν, ἦν περ ἐπόθει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου, πατριάρχου χρηματίσαντος τοῦ Τυρνόβου Βουλγαρίας. (†1402)

Στίχ. Τυρνόβου Εὐθύμιον τὸν πατριάρχην,
Ἄγγελοι εἰσδέχονται ἐν παραδείσῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου, ἰδρυτοῦ τῆς μονῆς Συανζέμα (Syanzhema) Βολογκντᾶ. (†1470)

Στίχ. Θείας Ἀναλήψεως Μονὴν ἰδρύει,
Ἐν τῷ Ζιανζέμσκ Εὐθύμιος ἐκ πόθου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Ἀρχαγγέλσκ, οὗ τὸ τίμιον λείψανον θαυμαστῶς ἀνευρέθη. (†1523)

Στίχ. Πηγὴ θαυμάτων τὸ σκῆνος Εὐθυμίου.
Σκῆνος γὰρ ἐστὶ τίμιον Παρακλήτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ζαχαρίας, ὁ μαρτυρήσας ἐν ταῖς Παλαιαῖς Πάτραις τῆς Πελοποννήσου ἐν ἔτει ρψπβ' (1782), τὰ σκέλη σχισθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Σκελῶν πλατυσμῷ ἐν πλάτει οἰκεῖς πόλου,
Ὡ Ζαχαρία, καὶ βραβεῖον λαμβάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μακαρίου Θεοδώρου Κούζμιτς τοῦ Τόμσκ, ὃς λέγεται ὅτι ἦν ὁ πρῶην τσάρος τῆς Ῥωσσίας Ἀλέξανδρος ὁ Α'. (†1864)

Στίχ. Εἰ καὶ ἐν τῇ γῆ οὐκ ἦσθα, πάτερ, τσάρος,
Πάντως, ὦ Θεόδωρε, νῦν βασιλεύεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Εὐθυμίου Κερεσελίτζε, τοῦ ἐν Γεωργία ἀσκήσαντος καὶ μαρτυρικῶς τελειωθέντος. (†1944)

Στίχ. Παύλου ἀκούω, Εὐθύμιος ἐφώνει,
Οὐδὲν λέγοντος τοῦ Χριστοῦ με χωρίσει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

ᾠχος Γα ϝ

ὠδὴ α'

X ἐρσον αβυσσοτον κονπεδονηλιοςεπε
Πα πολευσεποτε Γα ωσειτειχοςγαρ επαγηεκα
Πα τερωθενυδωρ Γα λαωπεζοποντοπορου
ντι καιθεαρεζωωσμελποντι Γα ασωμεντω Κυ
ριιωενδοξωσγαρ δεδοοξαασαι

ὠδὴ γ'

T οστερεεωματα τωνεπισοι
Πα πεποιθοοτων Γα στερεωσον Κυριετηνεκ
κλησιαν Γα ηνεκτησω τωτι μιιωσου
αιαιματι

ὠδὴ δ'

E καλυψενουρανς ηαρετησΧριστε
τηςκιβωτουγαρπροελθων Πα ταγιασμα

τος σθ της α φθο ρθ Μη τρος εν τω να ω
 της δο ξης σθ ωφ θηςως βρε ε φος α γκαλο φο
 ρθ με ε νος και ε πλη ρω θη τα παν τα της σης αι
 νε ε σε ως

ὠδὴ ε΄

Ως ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν
 θρω νω ε πηρ με νω θε ον υπ α γγελων δο ξης
 δο ρυ φο ο ρθ με ε νον ω τα λας ε βο ο α ε
 γω προ γαρ ει δον σω μα τς με νον θε ον φω
 τος α α νε σπε ρθ και ει ρη η νης δε σπο ο ζο ο
 ντα

ὠδὴ ς΄

Εβο η σε ε ε σοι ι δων ο προ ε εσ
 βυς τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ι ον ο λα
 οις ε πε ση εκ θε ου Χρι σε συ θε ος μθ

ὠδὴ ζ'

Σ ^{Γα} ε τον εν πυ ρι δρο ^{Πα} σι σαν τα ^{Πα} παι δας θε ο λο
 γη σα αν τας ^{Γα} και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
 σα ντα ^{Πα} Θε ον Λο γον υ ^{Γα} μνη μεν ^{Πα} ευ σε βως
 με λω ^{Γα} δσ ^{Πα} σν τες ^{Γα} ευ λο γη τος ο θε ος ο
 των πα τε ε ρων η μων

ὠδὴ η'

^Χ Αι νσ μεν ευ λο γσ μεν προ σκυ νσ μεν τον Κυ
 ρι ον ^{Πα} υ μνην τες και υ περ υ ^Χ ψσν τες αυ τον εις τες
 αι ω ω νας ^{Πα}
Α ^{Γα} στε κτω πυ ρι ι ^{Πα} ε νω θε ντες ^{Πα} οι θε
 ο σε βει α προ ε στω τες νε α νι αι ^{Γα} τη
 φλο γι δε μη λω βη ^{Πα} θεν τες ^{Πα} θει ον υμ νο ον ε
 με ελ πον ^{Γα} ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα ^{Πα} Κυ ρι ι
 ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ν

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

^χ Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευμα μ8 ε πι τω Θε ω ω
τω Σω ω τη ρι ι μ8
T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρ8 βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τω8 των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρω8 Θε ον Λο γον τε κ8 σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

^χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δ8 λησ αυ τ8 ι δου γαρ α πο τ8 νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρ8 βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τω8 των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρω8 Θε ον Λο γον τε κ8 σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

^χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
 να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τῶ και το
 ε λε ος αυ τῶ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
 βῶ με νοις αυ τον

^Μ ^{Γα} [♀]
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρῶ βι μ και εν δο
 ξο τε ραν α συ γ κρι τω σ των Σε ρα φει μ την α δι α
^{Πα} [♂] ^{Γα}
 φθο ο ο ρω σ Θε ον Λο γον τε κῶ σαν την ον
 τω σ Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

^χ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
[♂] ^χ
 δι ε σκο ρ πι σεν υ πε ρη φα νῶ σ δι α νοι οι α
 κα αρ δι ας αυ των

^Μ ^{Γα} [♀]
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρῶ βι μ και εν δο
 ξο τε ραν α συ γ κρι τω σ των Σε ρα φει μ την α δι α
^{Πα} [♂] ^{Γα}
 φθο ο ο ρω σ Θε ον Λο γον τε κῶ σαν την ον

τως Θεο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε

τα πει νης πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων

και πλσ τδν τας ε ξα πε στειλε κε νης

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον

τως Θεο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Α ντε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τδ μνη

σθη ναι ε λε ρς καθως ε λα λη σε προς τς πα

τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι αυ τδ

ε ως αι ω ω νος

Την τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ο ο ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς σαν ^{Γα} την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ²²

ὠδὴ θ'

Η ^{Γα} ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις ²² πα αν
των των χρι στι α α νω ²² σκε πε φρσ ρει
φυ υ λα ατ τε ε ε ²² τς ςς ελ πι ζον τα
ας ει εις σε ²²

Ε ^{Γα} ν νο ο μς κι α και γραμμα τι ²² τυ
υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι σοι ^{Γα} παν αρ σεν το
την μη τραν δι α νοι γον ^{Πα} α γι ον Θε ω ^{Γα} δι ο πρω
το το κον Λο γον ^{Πα} Πα τρος α να ρ χς Υι ον ²²
πρω το το κς μενον Μη τρι ^{Πα} α πει ραν δρω με γα ²²
λυ νο με ε ε εν ²²

Η ^{Γα} ε ο το ο ο κε η η η η η η
ε ελ πι ι ι ι ι ις ²² πα αν των τω ω
ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων ²²

σκε πε φρϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ρει φυ υ υ υ
υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε τϑ ϑς ελ
πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε

Ε Γα ν νο ο μϑ σκι α α και γρα α αμ μα
Πα τι ι ι ι τυ υ υ πονκα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι
πι ι ι ϑοι πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον
Γα Θε ε ε ω δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
Λο ο ο ο γον Πα τρος α να α α αρ χϑ Γι υι
υι ο ο ο ον πρω το ο ο το κϑ με νον Μη η
Κε η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α αν δρω
ω με γα λυ υ υ υ υ υ νο ο ο
Νη
Χ με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ὁσίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Ϟ

Ε κ μη τρας κα α θη γι ι α σε Θε ος σε
Πα α τερ Ο ο σι ε Ι ε ρε μι α αν ως πα
α α λαι και Σα μμ ηλ Θε ε ο φο ο ρε προ
φη την θει ει ον δει ει ξας σε τε ρα τερ γε ε Ευ
θυ υ μι ε των Α γγε λων ο μο ο σκη νε μεθ
ων μνη μο νε ευ ε πα α ντων των σε πι στως α α
νυμν δ ντων

Ἔτερον. Ὁμοιον.

Ω ς πα λαι τδ Ϟ βλαστη η σαν τος Προδρο μμ
θει ει ος Α α γγε λος εκ στει ρευ Ϟ ση ης νη δυ
υ υ ος τον σον κα τη γγει ει λε το ο κον δι
ο και τδ Ϟ τδ γε ε γο νας εκ μα γει ο ον Ευ
θυ υ μι ε Βα πι στης ο ο ρε σι ι τροφος α
κτημων α οι οικος πα α σι χα ρι σμα σι δι ι α
λα α μπων

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

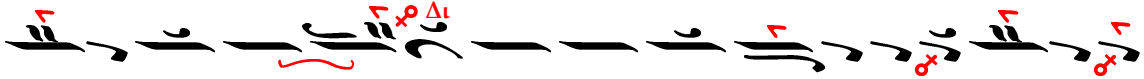
Ε ν δυ ω ται αις θε λη η σε σι και φυ σε
 σι ι Πα να α μω με μι α δε τη υ πο στα
 α α σει τικ τεις Θε ον α α πορ ρη η τως τον
 δι η μα ας πτω χε ευ σα ντα με χρι Σταυ ρσ θ θε
 λη η μα τι και η μιν χα α ρι σα α με νον τον
 της Θε ο τη η τος πλσ τον Θε ο κη υ το ορ
 Παρθε ε νε

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Ἀδ' Νη ρ

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ω ω ω ν ου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ
 τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι προ πει υ μνος τω ω
 ω ω Θε ε ε ε ω

Α^{Νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε

 α αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ

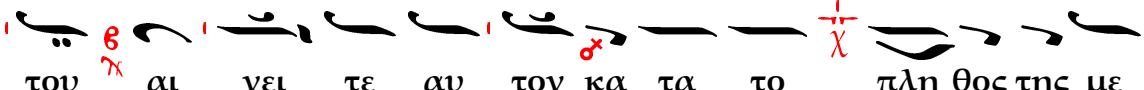
 του ου σοι πρεπει υμνοςτω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος ^Ἄ Νη ρ

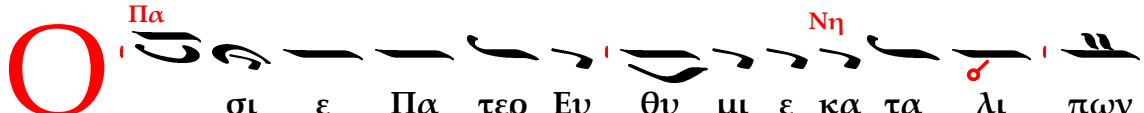
 Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις αυ

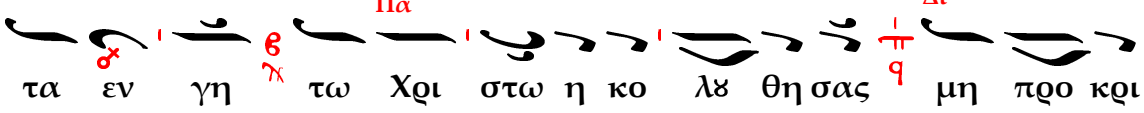
 του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

 γα λω συ νης αυ τῃ

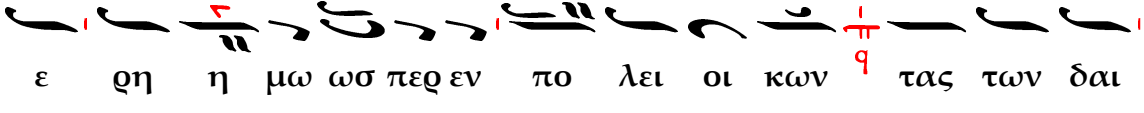
 Ο σι ε Πα τερ Ευ θυ μι ε κα τα λι πων

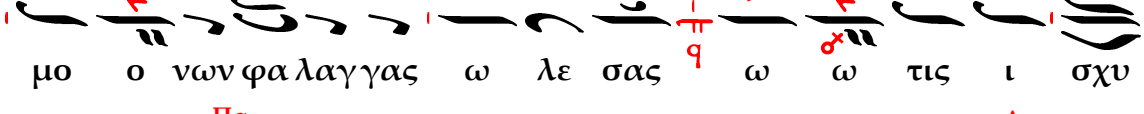
 τα εν γη τω Χρι στῶ η κο λῃ θη σας μη προ κρι

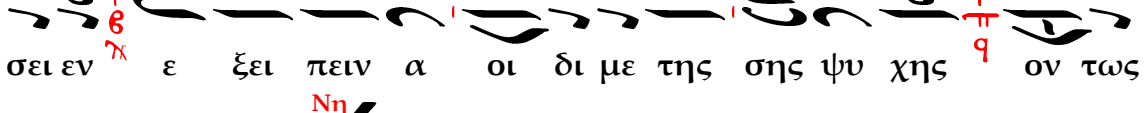
 νας εν δο ξε τα φθαρ τα προστα με νον τα και εν

 ε ρη η μω ωσ περ εν πο λει οι κων τας των δαι

 μο ο νων φα λαγγας ω λε σας ω ω τις ι σχυ

 σαι εν ε ξει πειν α οι δι με της σης ψυ χης ον τως

 την θερ μο τη τα την προστον Κυ υ ρι ον

 Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλπιγγος αι νει

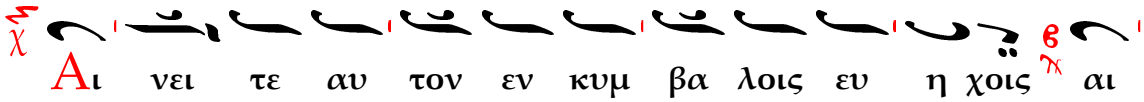

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα
Οσι ε Πα τερ Ευ θυ μι ε κα τα λι πων
 τα εν γη τω Χρι στω η κο λυ θη σας μη προ κρι
 νας εν δο ξε τα φθα ρ τα προσ τα με νον τα και εν
 ε ρη η μω ωσ περ εν πο λει οι κων τας των δαι
 μο ο νων φα λα γγας ω λε σας ω ω τις ι σχυ
 σει εν ε ξει πειν α οι δι με της σης ψυ χης ον τως
 την θερ μο τη τα την προσ τον Κυ υ ρι ον

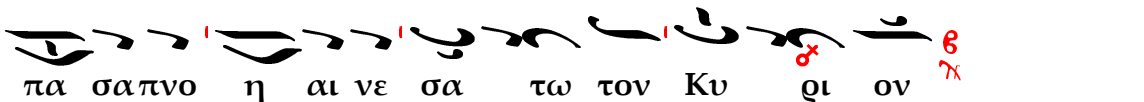

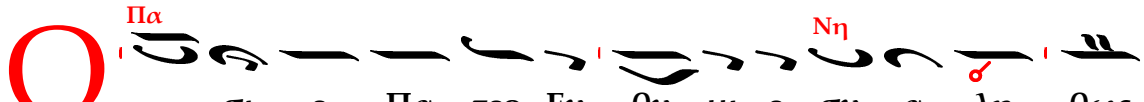
Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι
 νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω
Οσι ε Πα τερ Ευ θυ μι ε συ α νε δει
 χθεις κα νων μονα ζον των και καυ χη μα ορ θο δο
 ξων η δυσμα και λαμ προς οι κω με νης φω στη
 γαρ δο λι ι ς εχ θρα κ ε πτη ξας τας εκ φο
 βη η σεις εν τω σπη λαι ω οι κων ω ω τδ χα

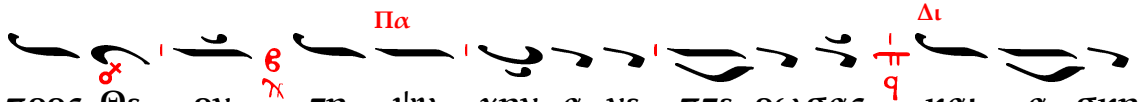

 ρι σματος ^{Πα} τῶ εν σοι μα κα ρι ε δι ου σα φως

^{Δι} πα σανκα τε πα τησας ^{Νη} την τωνδαι μο ο των ο φρυν ^ν

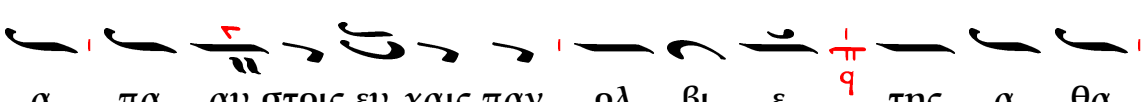

^χ Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^ε αι

 νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μῃ ^ε ^χ

 πα σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε ^χ

O ^{Πα} σι ε Πα τερ Ευ θυ μι ε συ α λη θως ^{Νη}

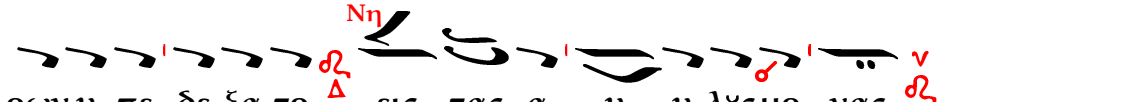

^ε ^χ προς Θε ον ^{Πα} τη ψυ χην α νε πτε ρωσας ^{Δι} και α σκη ^ε ^χ

^{Πα} σει Α γι ε ^ε ^χ τας αι σθη σεις ε κα θη ρας ^ε ^χ και τοις

 α πα αυ στοις ευ χαις παν ολ βι ε ^ε ^χ της α θα

^{Νη} να α τῶ ζω ης η ξι ω σαι ^ε ^χ ω ως εγ καλ λω

^{Πα} πισμα ^ε ^χ α σκη των α οι δι με σε ο Χρι στος ^{Δι} ^ε ^χ και

^{Νη} ρων υ πε δε ξα το ^ε ^χ εις τας α υ υ ληςμο νας ^ν ^ε ^χ

Δόξα.

ᾠχος ^{Νη ε}

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν _{δλ}

Συκεώτου.

T^{Νη} ^{Δι} ^{Νη}
ων μο να στων τα α πλη η η θη η τον κα θη
γη τη ην σε τι ι μω ω μεν Ευ θυ υ υ υ μι ι ι
ι ε ^ν _{δλ} δι α γαρ σου τη ην τρι ι ι βο ον ^{Νη} _{Δλ} την
ο οντως ε ευ θει ει αν ^θ _{λχ} πο ρευ ε σθαι ε ε ε ε
γνω ω ω μεν ^ν _{δλ} μα κα α α ρι ο ος ει τω
Χρι στω δου ου λε ευ σας ^θ _{λχ} και ε χθρου ου θριαμ βευ σας
την δυ υ υ υ να α α α μιν ^ν _{δλ} αγ γε ε λων συ
νο ο ο μι ι ι ι λε ^{Νη} _{Δλ} τσ Πα αυ λσ συμ με ε ε
το ο χε τσ Θη η η βαι αι αι αι ^ν _{δλ} μεθ ων
πρε σβε ευ ε ε τω ω Κυ ρι ι ι ω ω ^{Νη} _{Δλ} ε λε η
θη η ναι τας ψυ χα α α ας η η η η μων ^ν _{δλ}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^χ ^χ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω νων

α μην ^ν _{δλ}

Δ ε ε σποι να προ σδε ξαι ^Δ _{δλ} τας δε η σει εις των

δουλων σου και λυτρωσαι η μας απο πα ασης

α να αγκησκει θλι ιψε εως

Και εϋθϋς φάλλεται εις τον αυτον η̄χον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι αστου κο σμου ^v_{δλ}

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ωντου Πα τρος ^Δ_{δλ} και ε λε η σον η μας ^v_{δλ}

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ^Δ_{δλ} Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν θε ου Πα τρος

α μη ην ^v_{δλ}

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ_{δλ} και

αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να ^Δ_{δλ} και

εις τον αι ω να του αι ω νος ^v_{δλ}

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα σ ^v_{δλ}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων ^Δ_{δλ} και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην ^v_{δλ}

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε ^v_{δλ}

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε ^Δ δι δαξον με

τα δι και ω μα τα σου ^ν (τρεις) ^Δ

Κ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ^Δ ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ^Δ ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι ^ν ^Δ

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου ^ν ^Δ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως ^ν ^Δ

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε ^ν ^Δ

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^ν (τρεις) ^Δ

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευμα

τι ^νδλ

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μη ην ^νδλ

A γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας ^νδλ

Ἀσματικόν. ^νχ

A α α γι ι ος ο θε ε ε ο ος ^Δδλ A

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δδλ A γι ι ος A

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α

ας ^νδλ

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ^νδλ Δι-θ

E υ φραι νσ ε ρημος η ου τι κτσ σα ευ θυ μη

σον η ουκω δι νσ σα ^ε ο τι ε πλη θυ νε σοι τε

κνα α νηρ ε πι θυ μι ων των τσ Πνευ μα τος ^ε ευ σε

βει α φυ τευ σας εγ κρα τει α εκ θε ψας εις α ρε

των τελει ο τη τα ^ε ταις αυ του ι κε σι αις Χρι στε

ο Θεος εἰρηνευσοντην ζωην ημω ω
ων

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πᾶλ Νη ρ

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεησον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πᾶλ Νη ρ

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεεηηησον

Κυριε Ελεεηηησον

Κυριε Ελεεηηησον

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141 2)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141 3)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. γ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Στίχ. δ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οῖς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

θ ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοί οί μετεωρισμοί τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὕψηλοις ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ριε' (115).

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. (ριε' 6)

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε' 3)

Στίχ. γ'. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. (ριε' 8)

Ἦχος Δι-Θ

Ευ φραι ν8 ε ρη μος η ου τι κτ8 σα ευ θυ μη
 σον η ουκω δι ν8 σα ο τι ε πλη θυ νε σοι τε
 κνα α νηρ ε πι θυ μι ων των τ8 Πνευ μα τος ευ σε
 βει α φυ τευ σας εγ κρα τει α εκ θε ψας εις α ρε

των τελειοτητααις αυτου ικεσιαις Χριστε

ο Θεος ειρηνευσοντην ζωην ημων

τὸ τέλος: την ζωην ημων

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

ε ευτε προσκυνησωμεν και προσπεεσωω

μεν Χριστω ω ω ω σωσον ημας Υι ε ε

Θεου ο εν Αγι οι οις θαυμαστο ο ο ο

ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλληλιστα

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος Δι-θ

Ευφρανεν ερημος η ουτι κτασα ευθυμη

σον η ουκωδινσα οτι ε πληθυνε σοι τε

κνα α νηρ επιθυμιων των τσ Πνευματος ευσε

βει αφυτευσας εγκρατει α εκθεψας εις αρε

των τελειοτητααις αυτου ικεσιαις Χριστε
 ο Θεος ειρηνευσοντην ζωην ημων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως. Ἦχος Πάζ Γα ρ

Εν τη σεπτη γεννησεισχα ραν η κτισις
 ευραα το και εν τη θεια μνημησ Ο σι ε
 την ευθυμια ανελααβε των πολων σθαυ
 ματων εξων παρασχπλσσι ωσταις ψυυχαις η η
 μων και αποκαθαρον αμαρτηματων κη λι
 ιδας ο πως ψαλλωμεν αλληη λσ ι ι α

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ 1^{ης} Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
 τῆς ἐορτῆς πλὴν τῆς α' Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ρ

Ομητραν παρθενικην αγιασαςτω το
 κω σου και χειρας του Συμεων ευλογηησαςως
 επρεπε προφθασας και νυν εσωσας ημας Χρι

στε ε ο Θε ος ^π αλλ' ει ρη η νευ σον εν πο
 λε μοις το ο πο λι τευ μα ^Δ και κρα ται αι ω σον βα σι
 λει ους η γα πη σας ^Δ ο μο νος φι λα αν θρω ω
 πο ο ο ος ^π

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ^Δ Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ^ε ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας ^Δ

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ
 α α γι ι ος α θα α να τος ^ε ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι ^Δ

Κ αι νυν και αι και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις του βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

αὐτῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρα Γα ϕ

Κ αὐ χη σον ται Ὁ σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι τω ων α αυ των

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η

αι νε σις αυ τς εν εκκλη σι ι α ο σι ι ων

Κ αὐ χη σον ται Ὁ σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι τω ων α αυ των

Α ι υ ψω σεις τς Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ των

και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ται αις χερ σιν αυ των

Κ αὐ χη σον ται Ὁ σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι των αυ τω ω ων

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι,

διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλείπομενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Ἄει γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρια' (111).

Ἦχος Πα

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ι̇ ι̇ α α

Μα κα ρι ος α νη ρ ο φο βϑ μενος τον Κυ ρι
ον εν ταις εν το λαις αυ τϑ θε λη η σει σφο ο
ο δρα

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ι̇ ι̇ α α

Ἦχος Πα

Δυ να τον εν τη γη ε σται το σπερμα αυ τῶ
 γε νε α ευ θε ε ων ευ λο γη θη η η
 σε ε ε ε ται αι αι αι αι αι
Α λλη η λῃ ι ι α α α α Α λλη
 λῃ ῃ ῃ ῃ ῃ ι ι ι ι α Α α α ῖα α α
 λλη η η λῃ ῃ ῃ ῃ ῃ ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (στ' 17-23).

(Ὅσιακόν, τῆς ΙΖ' Ἰανουαρίου, ὅπερ ζήτηι τῇ Παρασκευῇ τῆς Β' ἐβδομάδος Λουκᾶ).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος
 μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς
 Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος,
 οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ
 οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο.
 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηι ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ
 ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντα. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς
 αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι
 ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν,
 ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε.
 Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν
 ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν
 ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ
 ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ
 οὐρανῷ.

Ἦχος ἰὺ Δι.σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι.θ

ι ο ι ο ι ο ι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
 ζω ο ο ποι ο ι ω ω Τρι ι α α α α ια α α
 α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ο ο οον υ υ υ μνοο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα ρ ρ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ρ ρ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰΐ Δι. ς

Πᾶ τε ρα Υἱ ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνεληθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχομεν προστον Κυριον

Αξιονκαι διιιικαιον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος Σαβ

βαωθ πληρης οουρανοςκαι ηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιιστοις ευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

Αμηηην

Αμηηηην

Σευμνουουμεν Σευλογουουμεεε

εν Σοιευχαριστουμεν Κυριεκαιδεομε

θαασουουουουο Θεοοοοοοοο

οοοςημωωων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Αξιονεστινωςααληηηθωωωως

μααακααριζειεινσετην Θεεεο

δι ι ι ι ι ι ι και αι αι ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α λιε ε ρα λιε ρα λιε

λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε ε ε λιε ρα ρα

λιε ε ε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα α λιε ρα α

ρα α λιε ε Αλ λη λου ου ου ου ρου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ρυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινῶν ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

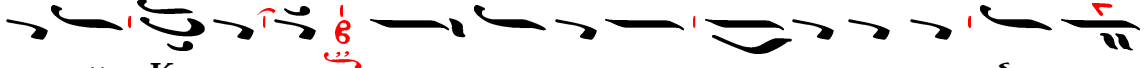

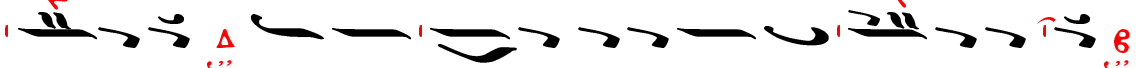
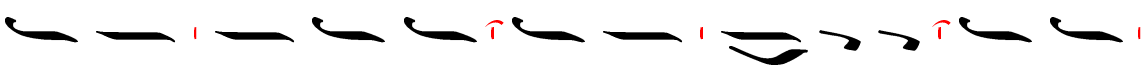

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςι ν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ς ς ς εν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σε Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σωμεντην δο ο

 ξαν σε ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^ε των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων ^ε τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο ληντην η

 με ε ραν ^Δ με λε των ταςτην δι και ο συ υ νην σε ^ε

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Ε ^χ ι η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ^ε (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι υ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ε α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω νο ο ος ^Δ